

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-292/15

**Hörmann Reisen GmbH
proti
Stadt Augsburg
a
Landkreis Augsburg**

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vergabekammer Südbayern)

„Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Veřejné služby v autobusové přepravě cestujících — Nařízení (ES) č. 1370/2007 — Článek 4 odst. 7 — Subdodávky — Požadavek, aby provozovatel veřejných služeb poskytoval převážnou část veřejných služeb v přepravě cestujících sám — Rozsah — Článek 5 odst. 1 — Zadávací řízení — Zadání zakázky postupem podle směrnice 2004/18/ES“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. října 2016

1. *Předběžné otázky — Předložení sporu Soudnímu dvoru — Vnitrostátní soud ve smyslu článku 267 SFEU — Pojem — Příslušný odvolací orgán v oblasti zadávání veřejných zakázek — Zahrnutí*

(Článek 267 SFEU)

2. *Sbližování právních předpisů — Postupy při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby — Směrnice 2014/24 — Časová působnost — Rozhodnutí, v němž veřejný zadavatel zvolí druh řízení pro zadání zakázky, které je přijato před uplynutím lhůty k provedení směrnice — Nepoužitelnost směrnice*

(Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24, čl. 90 odst. 1)

3. *Doprava — Veřejné služby v přepravě cestujících po železnici a silnici — Nařízení č. 1370/2007 — Zadání zakázky veřejné služby v autobusové přepravě cestujících — Použitelná ustanovení*

(Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1370/2007, čl. 4 odst. 7 a čl. 5 odst. 1; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18, článek 25)

4. *Doprava — Veřejné služby v přepravě cestujících po železnici a silnici — Nařízení č. 1370/2007 — Zadání zakázky veřejné služby v autobusové přepravě cestujících — Prostor pro uvážení veřejných zadavatelů, pokud jde o míru využití subdodávek — Povinnost, která je stanovena vybranému provozovateli, podle níž musí převážnou část služeb poskytovat sám — Přípustnost*

(Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1370/2007, čl. 4 odst. 7)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 28, 29)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 32)

3. Článek 5 odst. 1 nařízení č. 1370/2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici musí být vykládán v tom smyslu, že při zadávání zakázky na veřejné služby v autobusové přepravě cestujících se na tuto zakázku i nadále použije čl. 4 odst. 7 tohoto nařízení.

Článek 5 odst. 1 druhá věta nařízení č. 1370/2007 totiž obsahuje výjimku z obecného pravidla, které je stanoveno v čl. 5 odst. 1 první větě tohoto nařízení, podle kterého musí být smlouvy o veřejných službách v autobusové přepravě cestujících zadávány podle pravidel stanovených v tomto nařízení, a rozsah této výjimky je následně upřesněn v čl. 5 odst. 1 třetí větě uvedeného nařízení, v níž se uvádí, že se v takovém případě nepoužijí odst. 2 až 6 čl. 5 uvedeného nařízení. Žádné další ustanovení tohoto článku 5 či nařízení č. 1370/2007 dále nerozšiřuje rozsah uvedené výjimky. Z toho vyplývá, že se v rámci zadávání zakázky na veřejné služby v autobusové přepravě cestujících nepoužijí pouze ustanovení čl. 5 odst. 2 až 6 nařízení č. 1370/2007, zatímco ostatní ustanovení tohoto nařízení se i nadále použijí.

Kromě toho, vzhledem k tomu, že pravidla týkající se subdodávek jsou obsažena jak v čl. 4 odst. 7 tohoto nařízení, tak i v článku 25 směrnice 2004/18 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, ve znění nařízení č. 1336/2013, je třeba prvně uvedené ustanovení pokládat za zvláštní pravidlo ve vztahu k pravidlům uvedeným ve druhém z ustanovení, a toto zvláštní pravidlo má při uplatnění jakožto *lex specialis* přednost před posledně uvedenými pravidly.

(viz body 36, 39–41, 47, 48, výrok 1)

4. Článek 4 odst. 7 nařízení č. 1370/2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby veřejný zadavatel stanovil, že provozovatel pověřený řízením a provozováním veřejných služeb v autobusové přepravě cestujících je povinen zajistit 70 % těchto služeb z vlastních zdrojů.

Unijní normotvůrce totiž poskytl příslušným orgánům široký posuzovací prostor, pokud jde o subdodávky týkající se řízení a provozování veřejných služeb v dopravě, na které se vztahuje uvedené nařízení. V této souvislosti platí, že pokud veřejný zadavatel může zakázat subdodávky veřejných služeb v autobusové přepravě cestujících úspěšnému uchazeči v případě zadávání této veřejné zakázky v souladu s čl. 4 odst. 7 nařízení č. 1370/2007, zahrnuje uvedené oprávnění v rámci prostoru pro posouzení možnost zakázat subdodávky pouze v určitém rozsahu veřejné zakázky. Kromě toho, je-li v rámci řízení a provozování veřejných služeb v autobusové přepravě cestujících předvídána možnost subdodávky, neumožňuje čl. 4 odst. 7 druhá věta nařízení č. 1370/2007 v případě dotčené veřejné zakázky využití subdodávek v celém rozsahu této zakázky, neboť je stanoveno, že provozovatel pověřený těmito službami je povinen poskytovat jejich převážnou část sám. Pouze v případě, že smlouva o veřejných službách současně pokrývá návrh, budování a provozování veřejných služeb v přepravě cestujících, lze podle čl. 4 odst. 7 třetí věty tohoto nařízení povolit plné využívání subdodávek při provozování těchto služeb.

(viz body 51–53, 57, výrok 2)